

568.

U s t a w a

z dnia 3 sierpnia 1922 r.

o zniesieniu stanu wyjątkowego w Małopolsce.

Art. 1. Wprowadzony w Małopolsce rozporządzeniem austriackiej Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1914 r. (№ 158 austr. Dz. Ust. P.) stan wyjątkowy znosi się.

Art. 2. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

J. Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

569.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 lipca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską ustaw sanitarnych oraz dotyczących ograniczeń sprzedaży i użycia napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej określony art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) rozciąga się moc obowiązująca:

1) dekretu z 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych-surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 161).

2) zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371).

3) ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. P. P. P. № 63, poz. 372).

4) ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402).

5) ustawy o ograniczeniu sprzedaży napojów alkoholowych z dnia 23 kwietnia 1920 (Dz. U. R. P. № 37, poz. 210), oraz ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany tej ustawy (Dz. U. R. P. № 12, poz. 104).

6) ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U. R. P. № 64, poz. 396).

7) ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. U. R. P. № 105, poz. 762).

8) ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich (Dz. U. R. P. № 105, poz. 763).

§ 2. W tych miejscowościach Ziemi Wileńskiej, w których władze samorządowe nie są jeszcze zorganizowane, Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, może w myśl dekretu i ustaw wymienionych w § 1, ustanowić specjalnych lekarzy rejonowych, powierzając im do czasu zorganizowania władz samorządowych sprawy leczenia i nadzoru sanitarnego w zakresie jaki do tych władz należy. Lekarze rejonowi w razie ich ustanowienia, służbowo podlegać będą właściwym starostom.

§ 3. Uchyła się wszystkie dotychczas obowiązujące na obszarze Ziemi Wileńskiej ustawy, dekrety i rozporządzenia, normujące przedmioty, objęte dekretem i ustawami wymienionymi w § 1.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Artur Śliwiński

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

Zaczek

570.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 lipca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej

na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi, oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) rozciąga się na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

§ 2. Uchyła się wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem obowiązujące dotychczas na wymienionym w § 1 obszarze.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Artur Śliwiński

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

Zaczek

571.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 lipca 1922 r.

w przedmiocie likwidacji spraw inspektoratów pomocy rolnej we Lwowie i Krakowie.

Na zasadzie art. 2 i 4 ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych II instancji (województw) na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji i W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. U. R. P. № 117 poz. 768) zarządza się co następuje:

§ 1. Zlikwidowanie spraw, dotyczących pomocy rolnej na obszarze b. zaboru austriackiego, załatwianych przez b. inspektoraty pomocy rolnej we Lwowie i Krakowie, powierza się:

- 1) wojewodzie lwowskiemu w stosunku do spraw, załatwianych przez b. inspektorat pomocy rolnej we Lwowie;
- 2) wojewodzie krakowskiemu w stosunku do spraw, załatwianych przez b. inspektorat pomocy rolnej w Krakowie.

§ 2. Wojewoda lwowski ma prawo wydawania bezpośrednio poleceń dotyczących likwidowanych spraw pomocy rolnej władzom administracyjnym i skarbowym I instancji na całym obszarze, który należał do terytorjalnej właściwości inspektoratu pomocy rolnej we Lwowie.

Wojewoda krakowski ma również prawo bezpośredniego wydawania poleceń, dotyczących likwidowanych spraw pomocy rolnej, władzom administracyjnym i skarbowym I instancji tych obszarów obecnego województwa lwowskiego, które należały do terytorjalnej właściwości inspektoratu pomocy rolnej w Krakowie.

§ 3. Wymienieni w § 1 wojewodowie winni uporządkować akta, rachunkowość i dokumenty, dotyczące pomocy rolnej, udzielonej przez b. inspektoraty pomocy rolnej we Lwowie i Krakowie, oraz przekazać Państwowemu Bankowi Rolnemu dokumenty, potrzebne do wyegzekwowania udzielonych na pomoc rolną pożyczek wraz z oprocentowaniem.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Prezydent Ministrów:

Artur Śliwiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

572.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 lipca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r. o organizacji urzędów ochrony lasów na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, tróckiego i brastawskiego rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r. w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów (Dz. P. P. P. № 8, poz. 117) z zastosowaniem niżej podanych przepisów przechodnich.

§ 2. Do czasu mianowania komisarzy ochrony lasów obowiązki ich spełniać będą nadleśniczowie, wyznaczeni przez okręgowego inspektora ochrony lasów, w porozumieniu z naczelnikiem zarządu lasów państwowych w Wilnie.